

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Πολιτικός στρατιώτης: Παράδοση και πνεύμα της SA

Μέρος 4

Η ΑΠΟΔΥΝΑΜΩΣΗ (1934 - 1945)

Η εκτέλεση των καλύτερων ηγετών των SA στις 30 Ιουνίου 1934 είχε σπάσει τα νώτα των SA: ήταν πλέον πολύ μειωμένα σε αριθμό και πλήρως αποδυναμωμένα πολιτικά. Τίποτα δεν επρόκειτο να αλλάξει μέχρι το 1945. Χωρίς καμία πραγματική λειτουργία στο Τρίτο Ράιχ, τα SA αποτελούσαν στο εξής ένα τεράστιο, απολιτικό στρατιωτικό αθλητικό σωματείο χωρίς καμία σημασία. Ακόμα και ο πόλεμος, που είχε ξεκινήσει ξανά το 1939, δεν άλλαξε τίποτα: τα SA δεν επιτρεπόταν να σχηματίσουν τους δικούς τους στρατιωτικούς σχηματισμούς, οι περισσότεροι άνδρες των SA έκαναν το καθήκον τους στη Βέρμαχτ, όπως όλα τα άλλα μέλη του λαού, οι ηγέτες των SA πολεμούσαν και πέθαιναν σε κατώτερες διοικητικές θέσεις χωρίς να μπορούν να ασκήσουν καμία διαμορφωτική επιρροή.

Έτσι, τα χρόνια της εξουσίας είναι μάλλον μη παραγωγικά για το παρόν θέμα. Ωστόσο, ακόμη και αν υπήρχε έλλειψη θετικών δυνατοτήτων για τη διαμόρφωση της Σ.Α., είναι ακριβώς η ανάλυση της αποδυνάμωσης της Σ.Α. και των συνεπειών της στην αρνητική σφαίρα που προσφέρει ουσιώδεις απόψεις για την παράδοση της Σ.Α.:

Από τη φύση της, η SA δεν ήταν ποτέ μια ανεξάρτητη πολιτική δύναμη, αλλά πάντα προοριζόταν να αποτελέσει το οργανωτικό πλαίσιο για τη μαχητική ελίτ του κόμματος. Αναπόφευκτα, επομένως, η αποδυνάμωση των SA έπρεπε επίσης να επηρεάσει τη σημασία και τη διεκδικητικότητα του NSDAP, του οποίου αποτελούσε τον μαχητικό κλάδο. Τα καφέ πουκάμισα ήταν η πιο σαφής και καθαρή έκφραση του εθνικοσοσιαλιστικού πνεύματος, και η αποδυνάμωσή τους οδήγησε επομένως πρακτικά στην παρακμή του NSDAP ως επαναστατικής και διαμορφωτικής δύναμης. Η απόφαση της 30ής Ιουνίου 1934 επέφερε την παραίτηση από την ολοκλήρωση της επανάστασης σε όλα τα επίπεδα και τον καταμερισμό εργασίας με την αντίδραση, της οποίας τα προπύργια εξουσίας στο στρατό, τη διοίκηση και την οικονομία παρέμειναν ανέγγιχτα με αντάλλαγμα την υπόσχεση πίστης στον Φύρερ. Αυτό σήμαινε ότι ουσιώδεις τομείς της κρατικής και κοινωνικής ζωής αποσύρθηκαν από τη βούληση και τη δυνατότητα του κόμματος να διαμορφώσει τα πράγματα. Ο προηγούμενος ισχυρισμός ότι **"το κόμμα διοικεί το κράτος"** ακυρώθηκε πρακτικά στην κοινωνική πραγματικότητα. Το NSDAP άσκησε τον έλεγχο όσο μπορούσε μετά την εθνική εξέγερση του 1933/34.

Μετά το 1934, η επανάσταση παρέμεινε ανολοκλήρωτη και ακόμη και μέσα στα μέσα του, το κόμμα, χωρίς το επαναστατικό, ιδεαλιστικό και μαχητικό στοιχείο των αρχικών SA, εκφυλίστηκε όλο και περισσότερο σε αυτό που κάποτε περιέγραφα αλλού ως "εορταστική επιτροπή για την οργάνωση μνημοσύνων"! Σίγουρα, έγιναν σπουδαία πράγματα:

Με τις υποδιαίρεσεις του, το NSDAP πέτυχε, όπου μπορούσε να επιβληθεί, να παράσχει πραγματικές και αποτελεσματικές αποδείξεις της εθνικοσοσιαλιστικής βούλησης για τη διαμόρφωση των πραγμάτων - στον κοινωνικό τομέα με το Γερμανικό Εργατικό Μέτωπο, στον τομέα της εκπαίδευσης της νεολαίας με τη Χιτλερική Νεολαία, στη στρατολόγηση και εκπαίδευση των Γερμανίδων με τον Σύνδεσμο Γυναικών NS. Αυτά τα επιτεύγματα δίνουν μια ιδέα για το ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα, αν το κόμμα είχε καταφέρει να διεκδικήσει την προηγούμενη αξίωσή του για απόλυτη εξουσία σε όλους τους τομείς. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, ο Δρ Γκέμπελς, με τη συναρπαστική προπαγάνδα του, δημιούργησε την εν τέλει επικίνδυνη ψευδαίσθηση ότι το εθνικοσοσιαλιστικό κράτος είχε πραγματοποιηθεί, ενώ το Τρίτο Ράιχ, στις βασικές εξουσιαστικές-πολιτικές του βάσεις, ήταν στην καλύτερη περίπτωση μια Γερμανία που γινόταν εθνικοσοσιαλιστική, η οποία, σύμφωνα με τον Ρόζενμπεργκ, θα χρειαζόταν περίπου τρεις γενιές για την υλοποίησή της - μέχρι, δηλαδή, να μεγαλώσει η πρώτη γενιά, που θα είχε εκπαιδευτεί και διαπαιδαγωγηθεί εξ ολοκλήρου από τον εθνικοσοσιαλισμό. Έτσι, το εθνικοσοσιαλιστικό κράτος δεν βασίστηκε στην εξουσιαστική-πολιτική νίκη και τη διαμορφωτική δύναμη του επαναστατικού κόμματος που διείσδυε σε όλες τις περιοχές, όπως αρχικά προβλεπόταν, αλλά

βασικά αποκλειστικά στο γεγονός ότι ο αρχηγός του κόμματος είχε γίνει καγκελάριος του Ράιχ και είχε καταλάβει πώς να προικίσει τη θέση αυτή με εξαιρετικές εξουσίες. Αυτό εξηγεί επίσης γιατί, μετά το θάνατο του Φύρερ, η αντίδραση ανέκαμψε γρήγορα ξανά και μπόρεσε να αποκαταστήσει ένα σύστημα της αρεσκείας της, ενώ το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, χωρίς έναν κομματικό ηγέτη στην εξουσία, έχασε σχεδόν κάθε ικανότητα δράσης για μια γενιά και την ανέκτησε μόνο στη δεκαετία του 1970.

Μετά τις 20 Ιουλίου 1944, η κομματική καγκελαρία υπό τον Pg. Bormann κατάφερε να εμπλέξει το κόμμα περισσότερο στην εξουσία: Με τον σχηματισμό των Gauverteidigungskommissariate (Κομισιόν Άμυνας των Γκάου) και του Volkssturm (Λαϊκή Καταιγίδα), που υπάγονταν στο κόμμα, ο Αδόλφος Χίτλερ έθεσε τις τύχες του Ράιχ ξανά στα χέρια του NSDAP μετά από δέκα χρόνια, αλλά από πολλές απόψεις ήταν πολύ αργά.

Εξάλλου, είναι συναρπαστικό να παρατηρεί κανείς πώς, κάτω από τις πιέσεις και τις κακουχίες του πολέμου, η αιτιολόγηση των ανησυχιών και των προτάσεων του Ρεμ γίνεται όλο και πιο σαφής: Με καθυστέρηση σχεδόν δέκα ετών, η δημιουργία των Waffen-SS, ως ελίτ δύναμης με εθνικοσοσιαλιστική επιρροή, και του Volkssturm, ως εθνικοσοσιαλιστικής λαϊκής πολιτοφυλακής, υλοποίησε την αρχική αντίληψη του Αρχηγού του Επιτελείου για τη Βέρμαχτ, το κόμμα υπό τον Bormann διεξήγαγε την απελπισμένη εκστρατεία του κατά της δύναμης της αντίδρασης μετά την 20ή Ιουλίου 1944, και η ηγεσία της Βέρμαχτ αποδείχθηκε γεμάτη από αντιδραστικούς προδότες.

Δύο επικυρωμένες δηλώσεις του Φύρερ το 1945 καταδεικνύουν το βαθμό στον οποίο η αποδυνάμωση των SA στις 30 Ιουνίου 1934 είχε γίνει η καθοριστική τραγωδία του Τρίτου Ράιχ:

"Στην ταφόπλακα μου θα έπρεπε να γράφει: Ήταν το θύμα των στρατηγών του!" και "Ο Ernst Röhm είχε δίκιο: Χρειαζόμασταν μια Βέρμαχτ γεμάτη με το επαναστατικό - εθνικοσοσιαλιστικό πνεύμα!"

Εκτός από τον συμβιβασμό με την αντίδραση και τη συνεχιζόμενη αποδυνάμωση των SA, η 30ή Ιουνίου 1934 έφερε μια τρίτη, μοιραία εξέλιξη, η οποία έμελλε να παίξει επίσης τον ρόλο της στην πτώση του Τρίτου Ράιχ: Η γέννηση του δογματισμού!

Με τον όρο δογματισμός εννοούμε μια εσωτερική στάση που ανακηρύσσει τις ατομικές πεποιθήσεις, ή ακόμη και ένα συνεκτικό σύστημα πεποιθήσεων, ως απόλυτη αλήθεια και έτσι βιάζει και λυγίζει την ποικιλομορφία και το άνοιγμα της φύσης και της πραγματικότητας. Μια τέτοια στάση είναι πάντοτε καταστροφική, διότι η προσπάθεια να κλειδωθεί η πραγματικότητα σε ένα κλουβί απόλυτων

πεποιθήσεων και να καμφθεί σε σχήμα οδηγεί πάντοτε σε συμπεριφορές αντίθετες προς τη φύση και σε απανθρωπιές στην προσπάθεια να υποταχθεί η φύση και οι νόμοι της στο δόγμα. Καθώς αυτό έρχεται σε αντίθεση με την εσωτερική φύση του ανθρώπου, ο δογματισμός παράγει τεχνητό και υστερικό φανατισμό στους οπαδούς του, ο οποίος έχει σκοπό να πνίξει την εσωτερική αμφιβολία, αλλά οι αντίπαλοί του καταπιέζονται χωρίς να υπάρχει άλλη δικαιολογία γι' αυτό παρά μόνο ότι δεν θέλουν να υποκύψουν σε ένα παραληρηματικό σύστημα, δεν θέλουν να αρνηθούν τη φύση και την πραγματικότητα. Από πρωτόγονες, ανώτερες και απλές ανοησίες, όπως το χριστιανικό δόγμα "το πιστεύω γιατί είναι παράλογο" και ο φιλελεύθερος-καπιταλιστικός βασικός νόμος της "ανθρώπινης ισότητας" μέχρι το εξελιγμένο σύστημα του "εμείς", το καθολικό δόγμα, την ψυχανάλυση ή το μαρξιστικό δογματικό οικοδόμημα, το τόξο της δογματικής διαστρέβλωσης της πραγματικότητας από το οποίο πηγάζει η απανθρωπιά των ιδεολογιών είναι εκτεταμένο.

Ο εθνικοσοσιαλισμός, από την άλλη πλευρά, δεν είναι ιδεολογία - δεν κατασκευάζει ένα δογματικό, τεχνητό δογματικό οικοδόμημα από παραληρηματικές πεποιθήσεις, αλλά εξετάζει την πραγματικότητα ως άποψη του κόσμου και της ζωής, κερδίζει μια σταθερή θέση σε αυτήν μέσω της γνώσης της φύσης και των νόμων της και χτίζει πάνω σε αυτήν μια φυσική, οργανική τάξη ζωής. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα δεν είναι επίσης δογματικό - απαιτεί πειθαρχία και υποταγή στην κομματική γραμμή όχι επειδή ισχυρίζεται ότι αντιπροσωπεύει την απόλυτη αλήθεια των ιδεολογικών δογμάτων, αλλά επειδή μια τέτοια πειθαρχία είναι απαραίτητη για να μπορέσει ένα μαχητικό, επαναστατικό κίνημα να αντικαταστήσει την κυρίαρχη κοινωνία, η οποία είναι αντίθετη προς τη φύση, με μια κοινότητα, μια Νέα Τάξη, η οποία είναι σύμφωνη με τη φύση και το είδος!

Το ίδιο ισχύει και για τα SA: και εδώ, επίσης, δεν σφυρηλατήθηκε καμία τεχνητή ιδεολογία, αλλά αναπτύχθηκε μια ελεύθερη, επαναστατική στάση ζωής, μέσω της οποίας ο μαχητικός εθνικοσοσιαλιστής - ο πολιτικός στρατιώτης - βρίσκει τη θέση που του αρμόζει στην ανθρώπινη κοινότητα και βοηθά στην υλοποίηση της Νέας Τάξης μέσω της μαχητικής του δέσμευσης!

Πολλοί προσωπικοί λόγοι και στάσεις ζωής οδηγούν τους ανθρώπους στον εθνικοσοσιαλισμό - ανάμεσά τους μπορεί να είναι και εκείνοι που έχουν δογματικό χαρακτήρα, διότι ο δογματισμός, με την υπόσχεση της βεβαιότητας και των τελικών εξηγήσεων και με την επιτακτική ακαμψία του, αποτελεί για πολλούς ανθρώπους έναν διαρκή πειρασμό διαφυγής από την ανελέητη πραγματικότητα. Σε γενικές γραμμές, ωστόσο, ο εθνικοσοσιαλισμός, το κόμμα και τα SA του ήταν πάντα απαλλαγμένα από τον δογματισμό.

Αυτό άλλαξε επίσης με την 30ή Ιουνίου 1934: Όχι μόνο η αντίδραση ωφελήθηκε από την αποδυνάμωση των SA, οι οποίες από τότε παρέμειναν αδιαμφισβήτητες

μέχρι που η εθνική αναξιοπιστία και οι προδοσίες τους έγιναν εμφανείς στις 20 Ιουλίου 1944 - αλλά και τα SS, τα οποία δεν υπάγονταν πλέον στην ηγεσία του επιτελείου των SA, έγιναν μια ανεξάρτητη οργάνωση και κέρδιζαν χρόνο με το χρόνο περισσότερη δύναμη και επιρροή μέχρι το τέλος, εξελισσόμενα ακόμη και σε ένα κράτος μέσα στο κράτος! Οι άνδρες των SS των πολεμικών χρόνων, των χρόνων ειρήνης και των χρόνων πολέμου ήταν επίσης πολιτικοί στρατιώτες. Ό,τι περιγράφηκε μέχρι τώρα για τα SA ισχύει σε μεγάλο βαθμό και για τα SS, τα οποία αρχικά δεν προορίζονταν για τίποτε άλλο παρά για έναν περαιτέρω σχηματισμό επιλογής και ελίτ εντός του πολιτικού στρατού.

Έτσι, δεν μπορούμε να εκπλαγούμε από το γεγονός ότι τα SS, σε έναν σκληρό αγώνα, βήμα προς βήμα κατέκτησαν πρώτα τον μηχανισμό εσωτερικής ασφάλειας και τελικά, στον πόλεμο με τα Waffen-SS, πραγματοποίησαν τελικά τον εθνικοσοσιαλιστικό επαναστατικό στρατό. Αυτό εξηγεί και το υποδειγματικό στρατιωτικό μεγαλείο, τη συντροφικότητα, την πειθαρχία, την προθυμία για θυσίες και την αφοσίωση των ανδρών των SS, οι οποίοι από πολλές απόψεις πραγματοποίησαν την αξίωση του Αδόλφου Χίτλερ για τους εθνικοσοσιαλιστές - να είναι η "καθαρότερη ενσάρκωση της αξίας της φυλής και της προσωπικότητας"! Σε όλα αυτά - ειδικά στο παράδειγμα των Waffen-SS - βλέπουμε ένα πραγματικό πρότυπο της στάσης ζωής του πολιτικού στρατιώτη. Αλλά όλα αυτά δεν είναι στην πραγματικότητα τυπικά για τα SS: πολύ πιο διεξοδικά και τελικά ακτινοβολώντας σε όλους τους άνδρες του λαού μας που είναι κατάλληλοι για στρατιωτική θητεία, σύμφωνα με τις ιδέες του Ρεμ, αυτό θα έπρεπε να είχε επιδιωχθεί και να είχε πραγματοποιηθεί από την αρχή με τα SA και τον ελίτ σχηματισμό τους - τους επιτελικούς φρουρούς των SA - και αυτό θα είχε σίγουρα συμβεί στην περίπτωση μιας νίκης επί της αντίδρασης και της έναρξης της δεύτερης επανάστασης.

Το πρόβλημα με τα SS, ωστόσο, δεν ήταν πρωτίστως ότι οι αναγκαίες εξελίξεις που είχαν σταματήσει με τη βοήθειά τους στις 30 Ιουνίου 1934, έπρεπε τώρα να αναπληρωθούν από αυτά μόλις χρόνια αργότερα, ενόψει ενός πολέμου που είχε ουσιαστικά ήδη χαθεί - το πρόβλημα είναι μάλλον ότι τα SS, όπως και τα SA, ξεκίνησαν αρχικά από το μοντέλο του πολιτικού στρατιώτη εντός του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος, αλλά υπό την επιρροή του Ράιχσφεντερ Χίμλερ ανέπτυξαν όλο και περισσότερο τη δική τους δογματική ιδεολογία, η οποία τελικά είχε μόνο το όνομα κοινό με τον εθνικοσοσιαλισμό:

Τα SS δεν αρκέστηκαν στο να είναι μια υποδιαίρεση του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος και έτσι να βρουν τη θέση τους στη Volksgemeinschaft, όπως ήταν πάντα δεδομένο για τα SA, αλλά είδαν τον εαυτό τους ως ένα κράτος μέσα στο κράτος - ως μελλοντικούς αφέντες και όχι ως μέρος της Volksgemeinschaft!

Εδώ δεν είναι ο κατάλληλος χώρος για να αναλύσουμε λεπτομερώς την ιδεολογία

των SS και να αποδείξουμε την εσωτερική ασυμβατότητά της με την εθνικοσοσιαλιστική αντίληψη για τη ζωή. Αρκούν μόνο μερικές λέξεις-κλειδιά: Συνιστώσες της ιδεολογίας των SS ήταν η υπεροχή της σκανδιναβικής φυλής, η κατωτερότητα των σλαβικών λαών, η οικοδόμηση μιας κληρονομικής αριστοκρατίας ως απόλυτα κυρίαρχης τάξης - όλα αυτά είναι αντιφυσικές και δογματικές πεποιθήσεις που έρχονται αποφασιστικά σε αντίθεση με τα βασικά σημεία της εθνικοσοσιαλιστικής αντίληψης για τη ζωή - την αναγνώριση της φυλετικής ποικιλομορφίας (η οποία αποκλείει το φυλετικό μίσος!) και την ιδέα μιας εθνικής κοινότητας (η οποία είναι εξίσου ασύμβατη με τη μονόπλευρη εκτίμηση της σκανδιναβικής φυλής, η οποία αντιπροσωπεύει μόνο μια μειοψηφία στο γερμανικό σώμα του λαού, όπως και η υποστηριζόμενη κυριαρχία ενός νέου αίματος ευγενών!) Την ιδεολογική αλλοτρίωση ακολούθησε η οργανωτική: θεωρητικά, τα SS ήταν μια υποδιαίρεση του NSDAP - στην πράξη, ωστόσο, αποτελούσαν όλο και περισσότερο ένα εντελώς ανεξάρτητο σώμα εξουσίας στο Τρίτο Ράιχ και τελικά συνδέονταν με το εθνικοσοσιαλιστικό Volksstaat μόνο με τον προσωπικό όρκο πίστης στον Αδόλφο Χίτλερ. Στο απόγειο της δύναμής τους, κορυφαίοι κύκλοι των SS ονειρεύονταν ένα ανεξάρτητο κράτος τάξης των SS στη Βουργουνδία ως κρατικό πυρήνα της ευρωπαϊκής ηπείρου που υποτάσσεται από τη σκανδιναβική φυλή και την τελική αντικατάσταση του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος ως ηγετικής δύναμης μετά την τελική νίκη και το θάνατο του Φύρερ και την αντικατάστασή του από τα SS.

Θα πρέπει να σημειωθεί ρητά:

Δεν είναι η ιδέα μιας τάξης, μιας ελίτ εκπαίδευσης ή ακόμη και μιας αληθινής φυλετικής ευγένειας που πρέπει να απορριφθεί από μόνη της, αλλά η ανάμειξή της με τις σκανδιναβικές αυταπάτες της εκλεκτότητας και παρόμοιες δογματικές εκφυλίσεις, οι οποίες τεχνηέντως διέλυσαν και χώρισαν την προοριζόμενη Volksgemeinschaft, καθώς και έστρεψαν όλους τους άλλους λαούς και φυλές εναντίον μας! Βέβαια, ήταν μόνο ένας μικρός κύκλος μέσα στα SS που επιδιόταν σε τέτοιες σκέψεις, αλλά δυστυχώς ήταν πολύ ισχυροί και τελικά αποφασιστικοί, γιατί πίσω από αυτές βρισκόταν ο ίδιος ο Reichsführer-SS. Ο Χίτλερ ουσιαστικά δεν κατάλαβε ποτέ τον εθνικοσοσιαλισμό, αλλά με αυτό το πρόσχημα προσπαθούσε πάντα να επιβάλει τη δική του ιδεολογία της φυλετικής αλαζονείας και της παρεξηγημένης κυρίαρχης ανθρωπιάς. Δεν χρειάζονται περαιτέρω διευκρινίσεις για να αντιληφθούμε πόσο πολύ αυτή η ιδεολογία των SS έβλαψε την υπόθεσή μας και συνέβαλε στην πτώση του εθνικοσοσιαλιστικού λαϊκού κράτους! Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, τέτοιες δογματικές τάσεις είναι τόσο ξένες προς τα Ες Ες όσο και η δημιουργία ενός κράτους μέσα σε ένα κράτος!

Επομένως, όταν άρχισα να χτίζω μια νέα SA το 1977, η οποία θα ομολογούσε την παράδοση της ιστορικής Sturm-Abteilung, αυτό περιελάμβανε επίσης την απόφαση από την αρχή: "Όσο έχω κάτι να πω σε αυτό το κίνημα, δεν θα υπάρχω

νέα SS!".

Εν τω μεταξύ, ενάντια σε κάποια αντίσταση, το εφαρμόσαμε πλήρως στην κοινότητά μας. Η κρίση γύρω από την πτέρυγα των SS μέσα στην κοινότητά μας, που συσπειρώθηκε γύρω από το πρώην μέλος της οργανωτικής ηγεσίας των AN-S/NA Arnd-Heinz Marx, έδειξε πόσο δικαιολογημένη ήταν η ανησυχία μας για μια επιβλαβή νέα έκδοση της ιδεολογίας των SS.

Φυσικά, οι πειρασμοί για δογματική διαστρέβλωση της ιδέας μας δεν περιορίζονται στον κύκλο των SS- και φυσικά υπήρχαν επίσης πολλά θετικά στοιχεία εντός των SS (όπως περιγράφεται) - αλλά έξω από τα SS ο δογματισμός δεν εμφανίστηκε ποτέ αποφασιστικά και με επιρροή.

Αλλά δεδομένου ότι τα SS ήταν ο άμεσος αποδέκτης της αποδυνάμωσης των SA στις 30 Ιουνίου 1934, για μας ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΟΓΜΑΤΙΣΜΟΥ είναι μέρος της παράδοσης στην οποία στεκόμαστε, μαζί με τον αγώνα κατά της αντίδρασης, που έχει ήδη συζητηθεί! Ο όρκος μας ότι η 30η Ιουνίου 1934 δεν πρέπει ποτέ να επαναληφθεί στην ιστορία του κινήματός μας απαιτεί την αποφασιστική απόρριψη των δογματικών ιδεολογιών και των οργανωτικών τάσεων ανεξαρτησίας μέσα στην κοινότητά μας. Για τους πολιτικούς μας στρατιώτες, αυτή είναι η όγδοη πτυχή της παράδοσης των SA!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUßERLANDSORGANISATION
November 1934 Ausgabe 1975 26. April 2017 41.000

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder die zu ihrem in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idioten von Moskau, Venedig, Vörling und Vörling haben nicht nur erreicht, die Erde der gesamten Welt können bald globalen Vörling. Adolf Hitler zu werden.

Alle Nationalsozialisten sind wieder aktiver Vörling- und Kampfschriften werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weisen Vörling.

Der Bewegung ist zwar nicht zu werden, aber die Erde des heiligen Vörling ist keine auch viel grösser als in die Vergangenheit.

Der verantwortliche ist dies dabei, die Vörling - gegen alle weisen Vörling (?) - in hohen, seine Mittel und Einrichtungen, Überführung und Konzentration.

Ob "Vörling" oder "Vörling", ob in Vörling oder im Vörling, ob auf Propagandaarbeit bezogen oder auf seine Schicksal der jeden Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerd Lauck

TROTZ VERBOT NICHOT TOT!

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/ΑΟ: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Παραγγέλνετε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντικείμενο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Στρατός της Αντιρατσιστικής (www.mountaintheancient.com/truth.htm) Έχω γράψει στις 21 πολλές φορές, και έχω πολλά ακόμα να πω. Η μάχη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απόλυτο νεοκλασικό ελεγχόμενο. Ανεξέλεγκτος ελεγχόμενος για ένα πρόγραμμα και βρισκόμαστε μέσα στο πρόγραμμα που πρέπει να ερευνηθεί. Ανεξέλεγκτος λέγο συν να είναι αρραβώνας που ζωντανά το θάνατο παρόλο που Ένα παρόλο που οι προηγούμενα να μην έρθει στο φως

the
NEW ORDER
Number 17 (2021) Founder 1975 April 26, 2021 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to deny the need of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial Unionists fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture diversion, and neo-racism.

Whether "Nazi" or "Nazi", whether in election halls or street battles, whether armed with propolis mounted on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerd Lauck

TROTZ VERBOT NICHOT TOT!

Το NSDAP/ΑΟ είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο
Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!
Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες
Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες
Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Heinrich Himmler</p> <p>Translated from the SS Original</p>	<p>Julius Streicher Der Stürmer Picture Book</p> <p>The Poisonous Mushroom</p> <p>Translated from the Third Reich Original Der Giftpilz</p>	<p>Reinhold Weizsäcker</p> <p>Hitler in Italy</p> <p>English / German Deutsch / English</p>	<p>SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p>Theodor Fritsch</p> <p>The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild</p> <p>English - German / Deutsch - English</p>
---	---	--	--	--	--

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/ΑΟ
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!